

## Transmetre el tresor de la fe



És el títol del document que els bisbes de Catalunya ens adrecen en l'acabament de l'Any de la Fe. Té tres capítols.

En el primer capítol —«Actius en el primer anunci de l'Evangeli»— recorden que la

responsabilitat d'evangelitzar, de donar testimoni de Jesucrist pertoca a cada cristià, i ens proposen «avançar-nos, testimoniar, dialogar i proposar la fe amb l'audàcia que tenien els primers

apòstols i deixebles, que «parlaven amb valentia, confiats en el Senyor» (Ac 14, 3).

«Iniciar a l'experiència cristiana» és el títol del capítol segon. Cada un de nosaltres ha rebut el tresor de la fe en l'Església i per a l'Església, que ens dona la Paraula i els Sagraments. Els bisbes demanen a les famílies que no dubtin a iniciar els fills en l'experiència cristiana a casa.

En el capítol tercer —«Perseverar en el creixement de la vida cristiana»— els bisbes animen tots els cristians a comunicar Crist «a través de la nostra manera de ser i de viure en el món, mostrant sempre un rostre frater, obert i acollidor».

## Habitatges socials del Seminari de Lleida



La jornada de portes obertes celebrada el 30 de novembre va iniciar-se al matí amb una sèrie de visites guiades. La primera parada va ser el Rectorat de la Universitat de Lleida.

A continuació, el Sr. Bisbe va rebre els visitants al Palau Episcopal, que va obrir de bat a bat les dependències de la Cúria. Aquí el delegat de Patrimoni Artístic, Ximo Company, i l'artista Amadeu Bonet van explicar la història i les obres que s'hi exposen.

La tercera parada de la jornada va ser a l'edifici del Seminari, al carrer Maragall, on es construïren els habitatges. Una exposició fotogràfica de l'evolució dels treballs realitzats fins ara va servir per introduir l'acte més protocol·lari, on

Mn. Carles Sanmartín va explicar la trajectòria del projecte i el bisbe Joan la seva significació.



Un vermut pels assistents, un dinar solidari al menjador del Col·legi Episcopal i una tarda plena d'activitats per als més menuts, amb la col·laboració dels monitors de l'Esplai Epis i pels grans, al saló d'actes del Col·legi van posar fi a una diada que es mou per un projecte on es treballa «entre tots i totes i pel bé de tothom».



## AJUDANT A VIURE

## Empobriment i acció caritativa i social



Ara que anem a viure el Nadal i a tothom se'n desperta una major sensibilitat envers el proïsme, vull fer-me ressò d'algunes constatacions en relació a l'última Memòria publicada per Càritas, on es pot llegir que el davallament de la renda mitja ha suposat un procés d'empobriment, especialment per a les persones i famílies més vulnerables (amb baixa intensitat laboral, immigrants, extracomunitaris, llars monomarentals, persones en situació de sense llar...); que hi ha 3 milions de persones (el doble de les que hi havia abans de la crisi) que han de viure amb menys de 307 € al mes, i que s'incrementa la desigualtat social a Espanya amb el valor més alt de tota Europa (el 20% de la població més rica concentra 7,5 més riquesa que el 20% més pobre).



Els primers efectes de la crisi econòmica es van pal·liar amb les prestacions de l'atur i l'estalona-ment de les famílies, però l'esgotament dels ajuts, la durada de les situacions d'atur, les polítiques d'ajustament i les seves retallades, juntament a les dificultats en les famílies, ha creat una situació favorable a una segona onada d'empobriment i exclusió social.

Gràcies a Déu, hi ha més de 70.000 voluntaris que amb la seva feina gratuïta en les comunitats parroquials i en les Càritas diocesanes ens aporten el testimoni de la força transformadora de la solidaritat. És la millor expressió de l'Església samaritana, sempre contribuint a la defensa de la dignitat humana, sobretot, dels més empobrits.

Coneixem les necessitats més demandades: prioritàriament ocupació, alimentació i habitatge. Després, roba i calçat —o estris en general—, despeses sanitàries i assumptes legals. I també —i no menys necessari— ajudes no econòmiques: serveis d'informació, orientació i assessorament, passant per l'escolta, el seguiment o la derivació a serveis especialitzats.

Vull agrair, de manera especial, aquest servei tan evangèlic que realitzen molts dels nostres voluntaris, acompanyant les persones i famílies en situació de pobresa i exclusió: una necessitat no econòmica molt important (i molt estesa) és l'escolta i l'acompanyament de les persones, així com la necessitat d'espais on parlar..., persones i espais per a compartir experiències de vida o d'autoajuda; igualment, la mediació en situacions conflictives (generalment de caràcter familiar), en temes laborals o amb les institucions. És un servei que afavoreix la necessitat de creixement personal en termes d'autoestima, de capacitació emocional, autonomia personal, i el reforç per a trobar un horitzó vital de futur amb perspectives positives. I això és alimentar l'esperança, «ajudant a viure».

Ara que ens preparem per a la celebració festiva del misteri del «Déu-amb-nosaltres», el naixement de Jesús, Déu vivint la nostra vida humana, Déu compartint la nostra fragilitat, cal reflexionar sobre aquestes necessitats, també les no econòmiques, per veure la gran importància que cal donar a la qualitat i la calidesa de les relacions interpersonals en la nostra acció caritativa i social.

MOLT BON NADAL A TOTHOM!

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris  
Bisbe de Lleida



## ENTREVISTA



JOAN MARTÍNEZ PORCELL

## Poema de Nadal

**E**l prevere i professor de metafísica a la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL) Joan Martínez Porcell presenta *Poema del teu Nadal*, un text amb suggeriments fecunds i plens de vida «que ens poden ajudar a descobrir novament el misteri de Déu present en les nostres vides». Proposa la fe «com a novetat constant que ens permet descobrir el rostre de Déu en un Infant».

## Quina particularitat té el poema?

Intenta situar-nos davant el misteri de Nadal però intensificant el *sotrac* d'una notícia que sempre arriba de sobte a les nostres vides, per poder distingir entre *creure* i *creure que creus*. Cal no donar mai la fe per descomptada, si no volem perdre la gratuïtat del do amb què Déu se'ns ofereix a tots.

## Quina perspectiva proposa en la contemplació del misteri del Nadal?

Precisament la d'un personatge figurat, el pastor *d'ulls grans*, que fa l'ullet al no-creient. La seva principal actitud no va ser la de creure amb seguretats excessives, que tampoc van servir de gaire als Mags del relat evangèlic... La seva principal actitud va ser l'honestedat en cercar de cor la veritat i mantenir els ulls oberts quan tot és fosc.

## Per què la imatge i la paraula poètica són vies de comunicació excel·lents?

En metafísica ens referim sovint a l'ús de l'analogia, una mena d'afirmació que en part és veritat i en part no ho és, que ajuda a descobrir els grisos entre el blanc i el negre. L'analogia dita metafòrica és pròpia de la poesia i de la imatge, i capta amb senzillesa la bellesa, el clarobscur, la penombra... i la nit de Nadal! Sembla que no hi ha tanta distància entre metafísica, poesia i mística. Totes viuen de la nit.

Òscar Bardají i Martín

## LA INFÀNCIA DE JESÚS

## Josep, l'home just



**A**l contrari de Lluc, Mateu, en la narració de l'Anunciació, en parla exclusivament des de la perspectiva de sant Josep, que, com a descendent de David, constitueix l'enllaç entre la figura de Jesús i la promesa feta a David.

La qualificació de Josep com a home just (*zaddic*) va bastant més enllà de la decisió d'aquell moment: ofereix un quadre complet de sant Josep i al mateix temps l'insereix entre les grans figures de l'Antiga Aliança —començant per Abraham, el just. Es pot dir que si la forma de religiositat present en el Nou Testament es resumeix en la paraula *fidel*, el conjunt d'una vida segons l'Escriptura es compendia, en l'Antic Testament, en el terme *just*.

El Salm 1 ofereix la imatge clàssica del *just*. Per tant, podem considerar-lo gairebé com un retrat de la figura espiritual de sant Josep. Just, segons aquest salm, és l'home que té les arrels en les aigües vives de la Paraula de Déu, està sempre en diàleg amb Déu i, per això, dona constantment el seu fruit. Aquesta imatge esdevé concreta en l'esdeveniment descrit (*evangeli d'avui*). Després del descobriment que ha fet Josep, es tracta d'interpretar i aplicar la llei de manera justa. Ell ho fa amb amor: no vol exposar Maria públicament a la ignomínia. L'estima, fins i tot en el moment de la gran decepció. No encarna aquella forma de legalitat exterioritzada que Jesús denuncia en Mateu 23 i contra la qual lluita sant Pau. Ell viu la llei com a evangeli, busca la via de la unitat entre dret i amor. I així està interiorment preparat per al missatge nou, inesperat i humanament increïble, que li vindrà de Déu.

Joseph Ratzinger - Benet XVI

(Jesús de Natzaret, 3a part, Ed. Claret)

## SER PADRES

## El chirimirí del ejemplo



**L**as cosas buenas que ven los niños en casa es lo que realmente funciona en su proceso educativo. «Por sus obras los conoceréis», se lee, con razón, en la Biblia.

En casa, ya lo he dicho muchas veces, la educación se produce por ósmosis, por el contacto diario con estos personajes ejemplares que son los padres u otros cuidadores habituales de los hijos (abuelos, tíos, hermanos mayores, personal doméstico, etc.).

A menudo he comparado el proceso educativo con la fina llovizna propia del País Vasco, el popular *chirimiri*, que en otras zonas llaman *calabobos* u *orbayo*. Lluvia fina pero que, a la larga, llega a calar a fondo y hace que uno se quede bien empapadito.

Pues sí, la educación del día a día se hace a base del ejemplo que damos a nuestros hijos. Los hijos están pendientes del trato que nos damos los esposos entre nosotros. Y de la manera en que tratamos a nuestros mayores (los abuelos, por ejemplo).

Nunca olviden que lo que vean en casa es lo que harán los hijos el día de mañana con sus parejas y con sus hijos. Cuando establezcan su propia familia, se comportarán de manera muy similar a lo que hayan vivido en casa, en su familia de origen.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

## GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

## Les tres qualitats de Gaudí: III. La paciència



**L'**autocrítica comporta la paciència. Gaudí no té pressa perquè «l'Amo d'aquesta obra», la Sagrada Família, no en té (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 339). L'arquitecte es dedica en cos i ànima a la Sagrada Família, però sap que altres acabaran allò que ell ha començat i, en una frase plena d'ironia, diu que la Sagrada Família «l'acabarà sant Josep» (Puig Boada, o.c., n. 113). La frase pot voler dir que l'acabament serà providencial, com tot en la Sagrada Família.

La seva regla és prou clara: «Per penetrar les coses, cal perseguir-les pacientment: la paciència tot ho assoleix» (Puig Boada, o.c., n. 248). La síntesi és filla de la paciència i de la tenacitat. No té res a veure amb el neguit o les dates d'acabament.

S'ha proposat com a data d'acabament del temple els cent anys de la mort de Gaudí (1926-2026). Una altra data igualment interessant serien els 150 anys de l'inici del temple (1882-2032). Val més deixar la data en mans de sant Josep! Una gran responsabilitat recau sobre aquesta generació. I, com diu Gaudí, «quan una cosa està en el camí de la perfecció, cal esprémer-la fins que arribi a estar bé del tot» (Puig Boada, o.c., n. 252). L'objectiu, doncs, no és acabar la Sagrada Família, sinó acabar-la amb la màxima perfecció possible.

Jordi Bonet/Armand Puig

(Arquitectura i símbol de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic)

## LECTURES MISSA DIÀRIA

## I SANTORAL



Accés al Breviari

**23. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [MI 3,1-4.23-24 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

**24. ■ Dimarts** [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadesa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

**25. □ Dimecres** [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, màrtir (s. iv).

**26. ■ Dijous** [Ac 6,8-10;7,54-59 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.

**27. □ Divendres** [1Jn / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

**28. ■ Dissabte** [1Jn 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rogalia; santa Dòmina, vg. i mr.

**29. □ Diumenge vinent**, la Sagrada Família (lit. hores: 2a setm.) [Sir 3,2-6.12-14 / SI 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15.19-23]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.

## DIUMENGE IV D'ADVENT

### ▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel». Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor». Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

### ▶ Salm responsorial (23)


R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.



**Naixement de Jesús. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (2014, IV centenari de la mort d'El Greco, 1614)**  Aquesta imatge parla

### ▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Acaz: «Pide una señal al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo.» Respondió Acaz: «No la pido, no quiero tentar al Señor.» Entonces dijo Dios: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará una señal: Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa “Dios-con-nosotros”.»

### ▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor, él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Este es el grupo que busca al Señor, / que viene a tu presencia, Dios de Jacob. R.

### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta Bona Nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts.

Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

### ▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para anunciar el Evangelio de Dios. Este Evangelio, prometido ya por sus profetas en las Escrituras santas, se refiere a su Hijo, nacido, según la carne, de la estirpe de David; constituido, según el Espíritu Santo, Hijo de Dios, con pleno poder por su resurrección de la muerte: Jesucristo, nuestro Señor.

Por él hemos recibido este don y esta misión: hacer que todos los gentiles respondan a la fe, para gloria de su nombre. Entre ellos estáis también vosotros, llamados por Cristo Jesús. A todos los de Roma, a quienes Dios ama y ha llamado a formar parte de los santos, os deseo la gracia y la paz de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo.

### ▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

El nacimiento de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, que era justo y no quería denunciarla, decidió repudiarla en secreto. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no tengas reparo en llevarte a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo, y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de los pecados.» Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por el Profeta: «Mirad: la Virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa “Dios-con-nosotros”.» Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y se llevó a casa a su mujer.

## COMENTARI

# L'Antic Testament i Jesús



La genealogia de Jesús segons Mateu ofereix un enllaç suau i directe amb tot l'Antic Testament (AT).

Així, l'Evangelí de Mateu s'obre amb un text que subratlla la clara continuació de l'AT en Jesús. Aquest fet explicita el que diu el títol de Mateu: «Genealogia de Jesús, el Messies, fill de David, fill d'Abraham» (Mt 1,1). El títol de Mateu diu sense embuts que Jesús, el Messies, pertany plenament al poble jueu. Vet aquí un primer nivell del text que és adient en vigílies de Nadal. Com anunciarà el mateix Jesús en l'Evangelí de Joan, «la salvació ve dels jueus» (Jn 4,22). La identitat jueva de Jesús és part del missatge de Mateu, malgrat que la figura d'Abra-

ham ja insinua l'obertura als no jueus (cf. Mt 28, 19-20).

El missatge del Nadal, Mateu el fa també avinent amb el naixement de Jesús. De dues maneres: en primer lloc, en tant que el naixement de Jesús és un naixement extraordinari, com el de tants herois de l'AT. En realitat, però, va més enllà que els naixements d'Isaac (Gn 18 i 21), de Samsó (Jt 13) o de Samuel (1Sa 1). Perquè no és només l'anunci del naixement el que resulta extraordinari sinó el fet que és obra de l'Esperit Sant, l'Esperit de Déu mateix. D'aquesta forma, s'acompleix el que havia estat predit en l'AT.

Recollint aquesta continuïtat amb l'AT, en l'anunciació a Josep tenim la primera de les anomenades *cites de compliment*: «Tot això va succeir

perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill i li posaran Emmanuel, que vol dir 'Déu-és-amb-nosaltres' ».» Amb aquestes cites de l'AT, Mateu interpreta els esdeveniments més importants de la vida de Jesús (1,22; 2,15.17.23; 4,14; 8,17; 13,35; 21,4; 27,9). L'anunci de la cita d'avui serà reprès al final de l'evangelí de Mateu (28,20). Una peculiaritat de la cita de compliment d'avui és que, a més de ser un text d'Isaïes, és també un text que ve de Déu: «El Senyor havia anunciat pel profeta». Només aquí i en Mateu 2,15 (cita d'Osees 11,1) és el mateix Senyor qui anuncia el compliment del projecte de Déu per al seu poble: Jesús serà el veritable Israel de Déu.

**Oriol Tuñí, SJ**



## NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

### Àrees de Cooperació Pastoral



Ja hem acabat l'Any de la Fe, proclamat pel papa Benet XVI, a l'octubre de l'any passat, amb la Carta Apostòlica «La Porta de la Fe». En el n.º 6 d'aquest escrit se'ns proposava «L'Any de la Fe com una invitació vers una autèntica i renovada conversió al Senyor, únic Salvador del món». Durant tot aquest any i en aquest espai del *Full Dominical*, hem presentat testimonis, fragments de Catequesis del Sant Pare, així com articles sobre «El Credo» de Mn. J. R. Ezquerria, perquè ens ajudessin a aprofundir i a viure la fe cada cop més fonamentada en l'essencial.

En primer lloc, volem agrair de cor totes les col·laboracions rebudes que hem anat publicant al llarg de tot l'any, i que segurament ens han fet bé. A la vegada, us anunciem que a partir del proper *Full*, en aquest espai fins avui ocupat per «L'Any de la Fe», donant resposta a un suggeriment molt valorat per un grup de reflexió de la darrera Assemblea Diocesana (maig 2013), presentarem successivament la nova reorganització en les Quatre Àrees de Cooperació Pastoral de les diverses delegacions, moviments i institucions diocesanes.

**Roser Garcia**  
Responsable del *Full Dominical*

### Campanya de les persones en situació de sense llar

En el mes de novembre, a la plaça de la Paeria, s'ha dut a terme la *flashmob* de la campanya de les persones sense llar, que du per lema «Cap persona sense salut, cap persona sense llar. Que hi hagi persones sense accés a la salut ens hauria de fer mal a tots».



Els participants sostenien una pancarta cosida en *patchwork*, feta per persones en situació de sense llar ateses per l'entitat, en la qual es recordava el lema de la campanya. Hi han participat al voltant de 200 persones, que duïen una màscara blanca. Col·locades en línia simbolitzant el dibuix d'un escàner mèdic, han fet tres minuts de silenci per reivindicar el dret a tothom a una adequada cobertura sanitària i recordar que les persones en situació de sense llar tenen més problemes de salut i menys possibilitats de poder-hi posar remei.

La *flashmob* és el segon acte de la campanya de les persones sense llar que promou, a Lleida, Arrels/Sant Ignasi.

### Xarxes socials i Evangelització



Les delegacions de Missions, Catequesi, Formació del Clergat i Comunicació del Bisbat de Lleida han organitzat un curs sobre «Xarxes Socials i Evangelització» que s'impartirà els dimecres, del 5 de gener al 15 de febrer, en sessió de 19 a 21 h, a l'IREL.

Per a més informació: IREL, tel. 973 281 538.

### Bona notícia

Aquest curs, el Col·legi Claver ha posat en marxa el projecte solidari «No llencem menjar cuinat a la nostra escola». El projecte va sorgir el curs passat a partir de les reflexions fetes per diferents persones properes a la crua realitat dels més desvalguts. Sabedors que a les escoles hi sobra certa quantitat

## AGENDA

### Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

#### • Diumenge 22 de desembre:

—A les 19.30 h, Missa i concert «Obrim Portes al Nadal», a càrrec del Petit Cor de la Catedral de Lleida i les corals de les Borges Blanques i Juneda, a la Catedral.

#### • Dilluns 23 de desembre:

—A les 18.30 h, ruta musical amb Nadales pels Pessebres de Lleida. Inici de la ruta a la capella del Peu del Romeu.

#### • Dimecres, 25 de desembre. NADAL:

—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

de menjar cuinat, diàriament, i que aquest ja no es reparteix entre els alumnes ni s'aprofita; coneixedors, també, de les necessitats de la Xarxa d'Entitats d'Acció Social i Caritativa de la Diòcesi de Lleida pel que fa a una part de la població en situació d'exclusió social, van decidir fer les gestions necessàries per tal fer arribar aquests aliments sobrers a les entitats lleidatanes de solidaritat, que s'encarregaran de repartir-lo.



## AYUDANDO A VIVIR

### Empobrecimiento y acción caritativa y social

Ahora que vamos a vivir la Navidad y a todos se nos despierta una mayor sensibilidad hacia el prójimo, quiero hacerme eco de algunas constataciones acerca de la última Memoria publicada por Cáritas, donde se puede leer que el descenso de la renta media ha supuesto un proceso de empobrecimiento, especialmente para las personas y familias más vulnerables (con baja intensidad laboral, inmigrantes, extracomunitarios, hogares monomarentales, personas sin hogar...); que hay 3 millones de personas (el doble de las que había antes de la crisis) que tienen que vivir con menos de 307 € al mes, y que aumenta la desigualdad social en España con el valor más alto de toda Europa (el 20% de la población más rica concentra 7,5 más riqueza que el 20% más pobre).

Los primeros efectos de la crisis económica se paliaban con las prestaciones del desempleo y el apoyo de las familias, pero el agotamiento de las ayudas, la duración de las situaciones de paro, las políticas de ajuste y sus recortes, junto a las dificultades en las familias, ha creado una situación favorable a una segunda oleada de empobrecimiento y exclusión social.

Gracias a Dios, hay más de 70.000 voluntarios que con su trabajo gratuito en las comunidades parroquiales y en las Cáritas diocesanas nos aportan el testimonio de la fuerza transformadora de la solidaridad. Es la mejor expresión de la Iglesia samaritana, siempre contribuyendo a la defensa de la dignidad humana, sobre todo, de los más empobrecidos.

Conocemos las necesidades más demandadas: prioritariamente empleo, alimentación y vivienda. Después, ropa y calzado —o utensilios en general—, gastos sanitarios y asuntos legales. Y también —y no menos necesario— ayudas no económicas: servicios de información, orientación y asesoramiento, pasando por la escucha, el seguimiento o la derivación a servicios especializados.

Quiero agradecer, de manera especial, este servicio tan evangélico que realizan muchos de nuestros voluntarios, acompañando las personas y familias en situación de pobreza y exclusión: hay una necesidad no económica muy importante (y muy extendida) que es la escucha y el acompañamiento de las personas, y la necesidad de espacios donde hablar..., personas y espacios para compartir ex-

periencias de vida o de autoayuda; igualmente, la mediación en situaciones conflictivas (generalmente familiares), en temas laborales o de relación con las instituciones. Es un servicio que favorece la necesidad de crecimiento personal en términos de autoestima, de capacitación emocional, de autonomía personal, y que ayuda a encontrar un horizonte vital de futuro con perspectivas positivas. Y esto es alimentar la esperanza, «ayudando a vivir».

Ahora que nos preparamos para la celebración festiva del misterio del «Dios-con-nosotros», el nacimiento de Jesús, Dios viviendo nuestra vida humana, Dios compartiendo nuestra fragilidad, es necesario reflexionar sobre estas necesidades, también las no económicas, para ver la gran importancia que hay que dar a la calidad y la calidez de las relaciones interpersonales en nuestra acción caritativa y social.

¡FELIZ NAVIDAD A TODOS!

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**  
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: [mcs.bisbatlleida@gmail.com](mailto:mcs.bisbatlleida@gmail.com)

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737